

Per aprovar la matèria al setembre cal fer un examen que comptarà un 70% de la nota i presentar:

- Un resum de tots els punts del Què cal saber?
- els exercicis proposats a continuació del què cal saber resolts.

Aquesta feina comptarà un 25% de la nota.

La nota obtinguda durant el curs comptarà un 5%.

QUÈ CAL SABER? EXAMEN DE SUFICIÈNCIA 4t CC SOCIALS

1. Ser capaç de situar en un fris cronològic l'època antiga, medieval i moderna i els anys i fets que marquen el pas d'una a l'altra.
2. Saber explicar què va ser l'Antic Règim i les característiques de la seva societat.
3. Conèixer els trets bàsics de la Il·lustració, els seus pensadors més importants i el que defensaven.
4. Conèixer les causes de la Guerra de Successió, el seu desenvolupament i les conseqüències que va tenir per Catalunya.
5. Saber les causes de la revolució francesa i les seves diferents etapes.
6. Saber definir conceptes polítics com: monarquia constitucional, monarquia absoluta, república
7. Conèixer les causes de la Guerra del Francès, quan de temps va durar i quins bàndols s'enfrontaren.
8. Conèixer les etapes polítiques que es van succeir a Espanya després de la Guerra del francès, durant el regnat de Ferran VII.
9. Saber explicar què va ser la revolució industrial i les revolucions que la composaren.
10. Conèixer els principis bàsics del sistema capitalista.
11. Saber els canvis socials que va provocar la revolució industrial i les condicions de vida dels obrers.
12. Conèixer a grans trets l'evolució del moviment obrer i què defensa el marxisme i l'anarquisme.
13. Saber explicar què va ser l'imperialisme i les seves causes.
14. Conèixer les causes de la Primera Guerra Mundial i el desenvolupament del conflicte.
15. Conèixer les etapes de la revolució russa i la seva cronologia.
16. Saber exposar el crack del 29 i les seves conseqüències als USA i a nivell internacional.
17. Conèixer els principis bàsics del feixisme i com s'imposà a Itàlia i Alemanya a la dècada dels 30.
18. Conèixer què van ser els camps de concentració i les condicions de vida de les persones que hi van ser deportades.
19. Saber com es va proclamar la II^a República espanyola i què va passar a cada una de les etapes.
20. Conèixer les causes de l'esclat de la Guerra Civil espanyola, els bàndols que s'enfrontaren, les implicacions internacionals i el seu desenvolupament.
21. Saber explicar què els va passar als republicans catalans després de la conquesta de Franco.
22. Saber explicar les característiques bàsiques de la dictadura franquista.

DEURES D'ESTIU

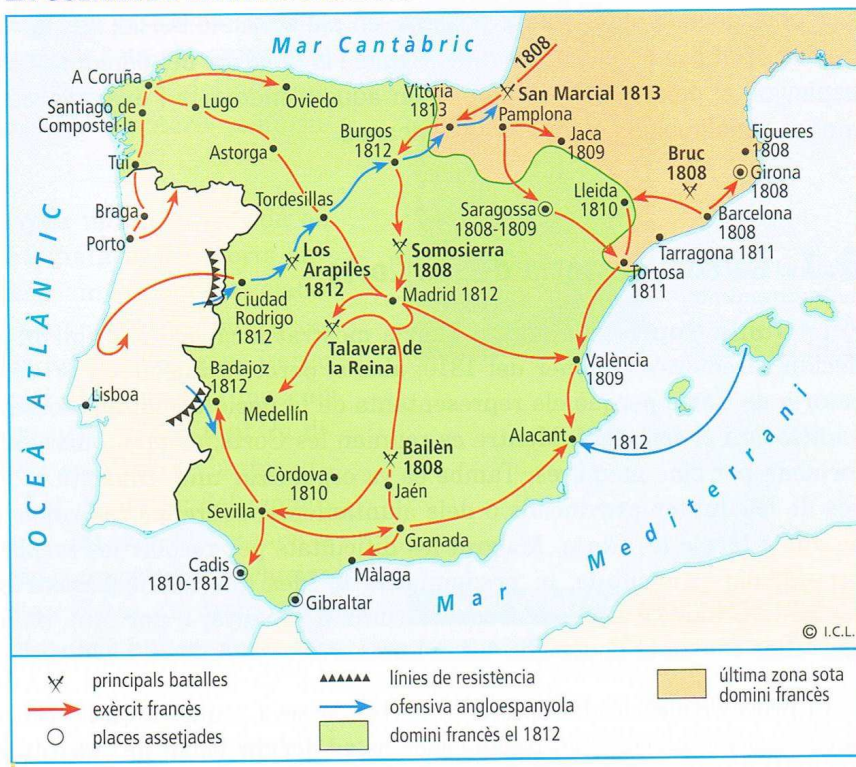
EXERCICI 1.

Fes un comentari redactat de cada un dels següents mapes d'una extensió mínima d'un full seguint la pauta:

- Introducció (tema del mapa, època, entorn geogràfic, descripció de la llegenda)
- Descripció (explicació ordenada dels elements que apareixen en el mapa)
- Relació amb el tema (explicació dels successos històrics que passaven en aquell moment i que estan relacionats amb el mapa)

MAPA 1. GUERRA DEL FRANCÈS:

LA GUERRA DE LA INDEPENDÈNCIA

MAPA 2. PRIMERA GUERRA MUNDIAL

MAPA 3. GUERRA CIVIL ESPANYOLA

EXERCICI 2.

Llegeix els següents textos històrics, extreu les idees principals de cada un i fes un petit resum de qui van ser els seus autors:

- a) “La societat està obligada a assegurar la subsistència de tots els seus membres, ja sigui procurant-los feina, ja sigui assegurant els mitjans de subsistència als qui estan incapacitats per treballar. L’ajuda a aquells a qui falta allò indispensable és una obligació per aquells que posseeixen allò superflu”

“En la República no hi ha més ciutadans que els republicans. Per això els **reialistes**, els conspiradors no només són estrangers, sinó que també són enemics. La primera màxima de la nostra política ha de ser conduir el poble mitjançant la raó i els enemics del poble mitjançant el Terror”

Maximilien de Robespierre

- b) La història de totes les societats que han existit fins ara és la història de la lluita de classes. Homes lliures i esclaus, patricis i plebeus, senyors i serfs, mestres i oficials de gremis, en una paraula opressors i oprimits s’han enfrontat sempre, han mantingut una lluita constant, (amagada) en algunes ocasions, franca i oberta en d’altres. És una lluita que sempre ha acabat amb la transformació revolucionària de tota la societat o amb l’esfondrament comú de les classes (enfrontades). (...) La moderna societat burgesa, que ha sorgit de les ruïnes de la societat feudal, no ha abolit les contradiccions de classe. Únicament ha reemplaçat les velles classes, les velles condicions d’opressió, les velles classes de lluita per unes altres de noves. (...) Tota la societat es va dividint cada vegada més, en dos grans camps enemics, en dues grans classes que s’enfronten directament: la burgesia i el proletariat.

Marx, K i Engels, F.: “Manifest del Partit Comunista” (1848)

- c) “Nosaltres volem la llibertat i creiem que la seva existència és incompatible amb l’existència de qualsevol poder, sigui quin sigui el seu origen i la seva forma i tant és que hagi estat elegit o imposat o que sigui monàrquic o republicà (...) El nostre objectiu és, en una paraula, la substitució en les relacions humanes, de la tutela administrativa imposada pel lliure contracte perpètuament revisable i revocable. Els anarquistes ens proposem ensenyar al poble a viure sense govern, de la mateixa manera que comença a aprendre a viure sense Déu també aprendrà a prescindir dels propietaris. (...) No hi ha llibertat sense igualtat! No hi ha llibertat en una societat on el capital està monopolitzat per una minoria, cada cop més petita, i no hi ha res que estigui repartit equitativament”.

Paraules de Kropotkin davant un tribunal de justícia el gener de 1883.

- d) “Pràcticament tots els edificis importants havien estat ocupats pels treballadors i apareixien decorats amb banderes vermelles o amb la bandera vermella i negra dels **anarquistes**; les parets eren plenes de dibuixos amb la falç i el martell i de les inicials dels partits revolucionaris; gairebé totes les esglésies havien estat saquejades i les imatges cremades. Equips d’obrers es dedicaven a enderrocar sistemàticament els temples. Totes les botigues i els cafès exhibien una inscripció fent constar que havien estat col·lectivitzats i s’havien pintat les caixes de vermell i negre. Els cambrers i els dependents et miraven a la cara i et tractaven de tu a tu. Les locucions verbals de tipus servil i fins i tot cerimonials havien desaparegut temporalment. Ningú no deia “senyor” o “don”, i ni tant sols “vostè”; tothom es tractava de “camarada” i de “tu”, i deia “Salut!” en comptes de “Bon dia”. (...) George Orwell; Homenatge a Catalunya (Barcelona, desembre de 1936)